

יום רביעי י"ב בניסן תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

כתובות - נ"ח

1. מה הנפקא מינה האם הטעם שארוסה לא אוכלת בתרומה משום שמא תשקה או משום סימפון?

א. באופן שקיבל על עצמו שישאנה אף אם ימצא בה מום.

ב. מסר האב או שלוחיו את הכלה לשלוחי החתן.

2. לרבי טרפון יכול לתת לארוסה את כל מזונותיה מתרומה, לר' עקיבא רק מחצה. באיזה אופן העמיד אב"י את מחלוקתם?

א. בבת כהן לכהן, שסובר ר' טרפון שכיון שרגילה, יכולה לשומרם בטהרה. אבל בבת ישראל לכהן לכו"ע מחצה חולין ומחצה תרומה.

ב. ודווקא בארוסה שיכול אביה למכור עבורה, אבל בנשואה שאינה אוכלת עם בעלה, לכו"ע מחצה חולין ומחצה תרומה.

וכן מצינו בברייתא, ועוד מצינו שם ג' שיטות תנאים נוספות לגבי נשואה:

א. רבי יהודה בן בתירא - יכול לתת שני שליש תרומה, ושליש חולין.

ב. רבי יהודה - נותן תרומה בשיעור שתוכל לקנות בו מחצה חולין.

[ודלא כר' טרפון הסובר שנותנים לה תרומה כדי מזונותיה, אע"פ שתפסיד כשתקנה חולין, שהם יקרים יותר].

ג. רבן שמעון בן גמליאל - כל מקום שאמרו חכמים שיכול לתת לה תרומה, צריך ליתן כפליים מהשיעור שהיה נותן בחולין.

כיון שלדעת רשב"ג צריך להתחשב בטרחתה למכור, וע"י שתמכור בזול יקפצו לקנות ממנה.

3. לדעת משנה אחרונה אף כשהגיע זמן אינה אוכלת בתרומה משום חשש סימפון, מה א"כ טעמה של משנה ראשונה שאסרה רק עד שהגיע זמן?

לעולא שהאיסור בארוסה שמא ימזגו לה כוס בבית אביה, בהגיע זמן שמייחד מקום אין חשש.

לרב שמואל ב"י - כשהגיע זמן, קודם שיתן מזונות עושה 'בדיקת חוץ' ע"י קרובותיו, ואין לחוש לסימפון [ולמשנה אחרונה 'בדיקת חוץ' אינה בדיקה].

4. האם יכולה אשה לומר לבעלה, איני ניזונת ואיני עושה?

א. לדעת רב - יכולה, כיון שתקנת מזונות עיקרה עבור האשה כדי להבטיח את מזונותיה, ומה שמעשה ידיה שלו זה רק משום שלא יהיה איבה.

ב. לריש לקיש - אינה יכולה, כיון שעיקר התקנה עבור בעלה ויכול לכופה לכך.

5. שנינו - 'המקדיש מעשה ידי אשתו, הרי זו עושה ואוכלת, ואין ההקדש חל'. האם מדובר כאן באומרת איני ניזונת וכו' ומוכח מכאן כרב?

לא. יתכן שמדובר כאן באשה שאין ביד בעלה כח לפרנסה, וכן לא יכול להקדיש ולומר לה שתחזר על הפתחים.

ואע"פ שדין זה פשוט, שהרי אפי' המ"ד שסובר 'יכול הרב לומר לעבדו הכנעני עשה עמי ואיני זנך', מודה שלעבד עברי אינו יכול לומר שיחזר על

הפתחים, שהרי נאמר בו 'כי טוב לו עמך' וכל שכן שלאשתו אינו יכול, אלא שאכן דין זה נשנה רק משום הסיפא שלהלן.

6. מקדיש מותר מעשי ידיה [הקני לו תמורת מעה כסף שנותן לה בכל שבוע לצרכיה] לרבי מאיר חל ההקדש, לרבי יוחנן הסנדלר לא חל. מה טעם ר"מ?

ריש לקיש - אין לומר משום שר"מ סבר 'אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם' אלא הטעם שמתוך שיכול לכופה למעשה ידיה, נחשב שאומר לה 'יקדשו

ידיך לעושיהם' והידיים הרי נמצאות בעולם. ואע"פ שהבעל לא אמר כך מפורש, ר"מ לשיטתו שאין אדם מוציא דבריו לבטלה.

אמנם - באמת דעת ר"מ שאדם מקדיש דבר שלא בא לעולם כפי ששינונו: האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, שתגיירי, שאשתחרר,

שתשתחררי, שימות בעלך, שתמות אחותך, שיחלוץ לך יבמך, לרבי מאיר - מקודשת.